

ת"פ (באר שבע) 9589-01-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 9589-01-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני - בעצמו/שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 9589-01-25
מדינת ישראל - תביעות נגב

נ ג ד

פלוני (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.07.2025]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירת תקיפת בת זוג (סתם) בניגוד לסעיף

382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.12.24 בשעות הערב, סטר הנאשם בפניה של בת זוגו, הגב' פלונית (להלן: "המתלוננת"), על רקע ויכוח שהתגלע בין השניים, ובעת שהנאשם היה בגילופין.

טיעונים לעונש

2. בדיון שנערך ביום 29.6.25, הגישה ב"כ המאשימה את רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1); פרוטוקול גזר דין

להוכחת קיומו של מאסר מותנה (ת/2); שלושה כתבי אישום בהם הורשע הנאשם בעבר להוכחת דפוס עברייני כלפי אותה מתלוננת (ת/3, ת/4, ת/5); וטיעונים לעונש בכתב (ת/6).

מטעם ההגנה העידה לעונש המתלוננת.

במסגרת עדותה, מסרה המתלוננת כי היא ממתינה לנאשם וביקשה כי יחזור לביתה. לדבריה, הוא "בסדר", אך מות הוריו ערער אותו וגרם לו להיות עצבני.

3. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופה של המתלוננת וביטחונה האישי, כבודה, חירותה, שלווה נפשה ושלמות התא המשפחתי.

נטען כי בשל תוצאות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני, וכי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הינו רצידיוויסט בתחום האלימות במשפחה בשים לב להרשעותיו הקודמות ובהן

עבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת. נטען כי על עמדתה הסלחנית החוזרת של האחרונה להשפיע על שיקולי

הענישה דווקא במובן של חיזוק ההרתעה באמצעות ענישה.

בשים לב להודאת הנאשם מחד ולקיומו של עבר פלילי מכביד מאידך, עתרה ב"כ המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם העונש, להפעיל את המאסר המותנה בן 7 החודשים ואת ההתחייבות הכספית במצטבר, ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס והתחייבות. נוכח עמדת המתלוננת, לא התבקש רכיב פיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען כי ברקע האירוע, היותם של הנאשם והמתלוננת בגילופין בערב השנה האזרחית החדשה. נטען כי הנאשם לוקח אחריות, מתחרט על מעשיו, ובהודאתו חסך את עדותה של המתלוננת.

עוד צוין כי הנאשם עובד כמנהל תפעול במפעל, וכי בשנה האחרונה חווה משבר אישי בעקבות פטירת שני הוריו.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עתרה המאשימה אינו הולם, וראוי כי ינוע בין עונש צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בעמדתה הסלחנית של המתלוננת.

נוכח אלו עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט לא יחמיר עם הנאשם מעבר למשך תקופת מאסרו המותנה.

5. כל צד הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.

6. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם:

"אני מצטער מאוד קודם כל. קרה מה שקרה וזה מאוד עצוב. כן הייתי עצבני ואני הרבה מדבר איתה, קודם כל אמרתי לה שאני מצטער. חשבנו הרבה וכל זה בסופו של דבר הוביל ששתינו יותר מידי והיא אמרה משהו לא טוב, לא הייתי צריך להרים עליה יד ולהגיב ככה אלא הייתי צריך לצאת ולהתרענן בחוץ. דיברנו הרבה על זה והיא מסכימה וגם אני מסכים לחלוטין שצריך להפסיק לשתות אלכוהול."

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות המתלוננת על גופה, זכותה לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלמות וכבוד התא המשפחתי.

עבירת האלימות בה הורשע הנאשם שייכת לתת סוג ייחודי - אלימות במשפחה (כלפי בת זוג). נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא אחת כי על בית-המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.

ראוי לציין בהקשר זה כי המחוקק קבע בצדה של עבירת תקיפת בת זוג 'רגילה' לפי סעיף 379 לחוק העונשין כפל עונש, ובכך לסווגה כעבירת פשע. קביעה זאת מהווה אמירה נורמטיבית ערכית ביחס לחומרת המעשים והענישה אשר ראוי כי תושת על נאשם שהורשע בביצועם.

ר' למשל בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):
"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."
וברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (נבו 20.08.2009):
"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח."

מדיניות הענישה הנוהגת

9. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים יותר עולה התמונה הבאה:

א. רע"פ 5080/20 בן דוד נ' מדינת ישראל (נבו 27.07.2020)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת בת זוג (סתם) ואיומים. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שאיחז בידה של בת זוגו ורצה להוציאה מהדלת ואיים בפגיעה בה. בנוסף, כחודש לפני כן איים על המתלוננת בכך שהביע בפניה בתמיכה ברצח שבוצע ביישוב מגדל בו נרצחה בת זוג. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר לבין שנת מאסר בפועל והנאשם נדון ל-4 חודשי עבודות שירות. ערעור ובקשת רשות לערעור נדחו.

ב. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 13.01.2016)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת בת זוג (סתם), בכך שדחף את בת זוגו, ובעט בה. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות. ערעור ובקשת רשות לערעור של הנאשם כלפי חומרת עונשו נדחו.

ג. רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.15)

הנאשם ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג (סתם), הפרת הוראה חוקית ואיומים. במקרה אחד, טרק את דלת הארון על אצבעה של המתלוננת ואיים כי יפגע בגופה, ובמקרה שני, הגיע לבית המתלוננת בניגוד לצו הרחקה. בית-משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין חודש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל. נוכח הליך השיקום אותו עבר הנאשם, חרג בית המשפט מן המתחם והטיל צו מבחן, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪ והתחייבות כספית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. עפ"ג (מחוזי ת"א) 70046-11-18 קרוב נ' מדינת ישראל (17.10.18)

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת בת זוג (סתם), בכך שהכה את פרודתו בראשה, בגבה ובכתפה באמצעות ידיו. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לעברו הפלילי המכביד, הכולל גם הרשעות קודמות כלפי פרודתו, למול עמדה של האחרונה שביקשה להקל עם הנאשם ולסייע לו ונסיבות מקלות נוספות, נגזרו על הנאשם 60 ימי עבודות שירות.

ה. ת"פ (שלום רמלה) מדינת ישראל נ' אבו סלימאן (1.12.2019)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת תקיפת בת זוג (סתם) בכך שחבט בבת זוגו באמצעות מכת אגרוף בראשה לעיני שני ילדיהם ועוברי אורח נוספים. המתחם שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, לבין 18 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי נגזרו על הנאשם 11 חודשי מאסר.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 63826-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו) (10.08.2023)

הנאשם הורשע בפני מותב זה לאחר ניהול הוכחות בתקיפה (סתם) של בן זוג ובשתי עבירות איומים, בכך שבמהלך נסיעה, הכה לעיני ילדיו באמצעות ידו בלחייה של בת זוגו, ואיים עליה, ובהמשך איים אף על אמה של המתלוננת בכך שירצח את בתה. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בשל היעדר עבר פלילי ולרבות היותו אדם מבוגר (61), נדון הנאשם לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות. 10. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם מביצוע העבירה

המעשה הפיזי עצמו התמצה אך במתן סטירה לפניה של המתלוננת. עם זאת, סבורני כי הנזק העיקרי אינו פיזי, אלא נפשי ורגשי. יש במעשה של סטירת לחי, בפרט כלפי בת זוג, משום ביזוי, השפלה ורמיסת כבודה. מדובר בפגיעה בתחושת הביטחון האישי במקום שאמור להיות המוגן והבטוח ביותר - מסגרת הבית והתא המשפחתי. לצד האמור, יש לתת את הדעת לעדותה של המתלוננת עצמה בבית-המשפט. המתלוננת ביקשה במפורש כי הנאשם ישוב לביתו, הסבירה את התנהגותו בכך שמות הוריו ערער אותו, והצהירה כי היא ממתינה לשובו. עם זאת, במקרה זה ונוכח חזרתיות הנאשם על מעשיו כלפי אותה מתלוננת, יש ליתן לעמדתה זאת משקל מוגבל בלבד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה

מעובדות כתב האישום עולה כי הרקע הישיר למעשה הוא ויכוח שהתגלע בין בני הזוג, עת היה הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול ערב השנה האזרחית החדשה. ודוק, הנאשם עצמו העיד בדבריו האחרונים כי צריך להפסיק לשתות אלכוהול. מדובר בבעיה אשר נותרה לעת עתה ללא מענה טיפולי.

11. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה בינונית עד נמוכה ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל.
- שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש
12. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):
- עברו הפלילי של הנאשם
- לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות מתחום האלימות במשפחה, בגין חלקן ריצה מספר תקופות מאסר.
- עומד ותלוי כנגדו עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים אשר נגזר עליו בשנת 2023 בגין עבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת (ר' ת/3).
- עובר לגזר דינו האחרון הורשע הנאשם פעמיים נוספות בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת (ר' ת/4 ו- ת/5), בגין נדון למאסרים בפועל.
- זהו גזר הדין הרביעי הניתן בעניינו של הנאשם בגין אלימות כלפי אותה מתלוננת.
- הנאשם לא נרתע מהטלת סנקציות עונשיות קודמות וממאסרים על תנאי העומדים ותלויים כנגדו.
- בנסיבות אלו סבורני כי יש לשקול בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה גם את הרתעת היחיד.
- נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמצי חזרה למוטב
- הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה. בענייננו, הנאשם הודה במיוחס לו, ובדבריו האחרונים אף הביע צער על מעשיו. עם זאת, הנאשם עצמו אשר מסר בדבריו האחרונים כי "אני מסכים לחלוטין שצריך להפסיק לשתות אלכוהול" ישוחרר בקרוב ממאסרו ללא כל אינדיקציה לטיפול נדרש אשר יביאו לחדול ממעשים דומים בעתיד, אותם מבצע ברקע צריכת אלכוהול בלתי מבוקרת.
13. בשקלול מכלול הנסיבות מצאתי למקם את עונשו בחלקו האמצעי של המתחם.
- סוף דבר
14. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר בפועל.
- אני מפעיל את העונש המותנה של 7 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום ב"ש) 12151-10-22, כך ש- 4 חודשים מתוכו ירצו במצטבר והיתר בחופף לעונש המאסר.
- למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת אלימות.
- ג. קנס כספי בסך ₪2000 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ד. מורה על הפעלת התחייבות בסך ₪3,000 שהוטלה על הנאשם במסגרת בת"פ (שלום ב"ש) 12151-10-22, או 21 ימי מאסר תמורתה. ההתחייבות תשולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.25.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המזכירות תסגור את התיק.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, ה' אב תשפ"ה, 30 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.